

831

на 1-й Мартъ съ още деветъ члена, за да обсъди общебългарския въпросъ и да приготви проектъ за дие или мемоаръ до Великитѣ сили; обаче на 7-й Мартъ азъ Дондуковъ се исказа гротивъ испращанието на официаленъ мемоаръ до Силитѣ отъ страна на Събранието. Вслѣдствие на това, духоветѣ бѣха много раздражени и прѣдставителитѣ се раздѣлиха на двѣ страни. Умѣренната партия настояваше да се направялъ и подпишалъ мемоаръ извънъ Събранието. Колкото и да бѣше мжно да се съгласятъ всичкитѣ прѣдставители, мемоарътъ биде съставенъ извънъ Събранието, подписанъ отъ 120 души прѣдставители и поднесенъ (22 Мартъ) отъ петочленна депутация на европейскитѣ комисари, които приеха благосклонно депутацията и ѝ обявиха, че имали позволение отъ правителствата си да приематъ мемоарътъ.

Слѣдъ изработванието на Конституцията, послѣдното прочитание на която станж на 14 Априлий, Учредителното Събрание биде затворено на 16-й Априлий, а на 17-й се отвори новоизбраното (възъ основание рѣшението на Учредителното) Великото Народно Събрание и едногласно избра за Български Князь, Александра Батемберга. Тоя важенъ исторически актъ, съобщенъ най-напрѣдъ на окръжащото конакътъ множество, като молния се разнесе изъ цѣло Българско. На 7 Юний Князь Александръ тържественно влѣзе въ Търново, за да даде клѣтва. Въ Търново се е породила и идеята за испращание двама пратеници отъ страна на румелийскитѣ българе, за да съобщятъ на Европейскитѣ народи и правителства че кръвта, а най-вече българската кръвъ, вода нестаета.

При всичко, обаче, че въ Търново се извършиха важни исторически събития, по висши съображения тоя градъ неимачествта да стане столица на възобновената българска държава. Нито историческитѣ традиции, нито прѣкрасното мѣстоположение на града, неможажъ да наддѣлѣятъ висшитѣ съображения руски и български.

Градътъ Търново е игралъ най-главна роль и подиръ избиранieto на Князя и прилаганието на Конституцията. Колчимъ е била застрашавана народната свобода, отъ тамъ сж се явявали испървомъ протести, а по-послѣ и противодѣйствия. Така, Князь Александръ I-й, макаръ да бѣ избранъ въ Търново, нѣколко години нестѣпи въ него; а пъкъ при навече-